

Sprawozdanie z projektu- Algorytmy Genetyczne

Tobiasz Mańkowski 186924
Maksymilian Burdziej 189030

Temat: Zaimplementowanie algorytmu z podejściem ewolucyjnym, który rozwiązuje zadanie pchania wózka.

Cel Projektu

Celem projektu jest stworzenie programu rozwiązującego problem pchania wózka za pomocą samodzielnie zaimplementowanego algorytmu genetycznego (SGA – Simple Genetic Algorithm). Problem polega na znalezieniu sterowania, które maksymalizuje całkowitą drogę przebywaną przez wózek w zadanym czasie, jednocześnie minimalizując całkowity wysiłek związany z pchaniem.

Projekt ma na celu zarówno rozwiązanie konkretnego problemu, jak i demonstrację efektywności algorytmów genetycznych w optymalizacji dynamicznych procesów fizycznych.

Struktura kodu

Poniżej przedstawiono strukturę kodu algorytmu ewolucyjnego rozwiązującego zadanie pchania wózka, wraz z omówieniem jego poszczególnych elementów.

1. Model systemu

- Funkcja `simulate_system(u, N)`:
  - Definiuje model stanu układu dyskretnego, opisany równaniami różnicowymi:

$$\begin{aligned}x_1(k+1) &= x_2(k), \\x_2(k+1) &= 2x_2(k) - x_1(k) + \frac{1}{N^2}u_k(k),\end{aligned}$$

- Funkcja przyjmuje jako parametry:
  - u – wektor sterowania,
  - N – liczba kroków.
- Zwraca trajektorie:
  - x_1 – położenie,
  - x_2 – prędkość.

2. Funkcja celu

- Funkcja **evaluate_fitness(u, N)**:
  - Oblicza wartość wskaźnika jakości sterowania J:

$$J = x_1(N) - \frac{1}{2N} \sum_{k=0}^{N-1} u^2(k),$$

- Maksymalizuje drogę $x_1(N)$ przy minimalizacji wysiłku (kary za sterowanie).
- Parametry:
  - u – wektor sterowania,
  - N – liczba kroków.
- Zwraca wartość J, która ocenia jakość sterowania.

3. Inicjalizacja populacji

- Funkcja **initialize_population(population_size, N)**:
  - Generuje początkową populację losowych wektorów sterowania u o ograniczonych wartościach do przedziału $[-1,1]$.
  - Parametry:
    - **population_size** – liczba wektorów w populacji,
    - N – liczba kroków (długość wektora u).

4. Selekcja turniejowa

- Funkcja **tournament_selection(population, fitness, tournament_size, num_selected)**:
  - Realizuje selekcję turniejową:
    - Losowo wybiera daną liczbę osobników,
    - Zwycięzca (o najwyższej wartości J) jest dodawany do nowej puli.
  - Parametry:
    - **population** – aktualna populacja,
    - **fitness** – wartości dopasowania (J) dla osobników,
    - **tournament_size** – liczba osobników w turnieju,
    - **num_selected** – liczba osobników wybranych do nowej populacji.

5. Krzyżowanie

- Funkcja **crossover(selected, population_size, N)**:
  - Realizuje krzyżowanie jednopunktowe:
    - Dla dwóch losowych rodziców tworzy potomka, dzieląc genotypy w losowym punkcie podziału.
  - Parametry:
    - **selected** – wybrani osobnicy,
    - **population_size** – liczba osobników w nowej populacji,
    - N – liczba kroków (długość wektora u).

6. Mutacja

- Funkcja **mutate(population, mutation_rate, N)**:
  - Dodaje losowe wartości (mutacje) do wektorów sterowania z prawdopodobieństwem **mutation_rate**.
  - Zapewnia ograniczenie wartości **u** do przedziału **[-1, 1]**.
  - Parametry:
    - **population** – populacja poddawana mutacji,
    - **mutation_rate** – prawdopodobieństwo mutacji,
    - **N** – liczba kroków.

7. Algorytm genetyczny

- Funkcja **genetic_algorithm(N, population_size, generations, mutation_rate)**:
  - Realizuje algorytm genetyczny w następujących krokach:
    - **Inicjalizacja populacji** – losowe wektory sterowania.
    - Następnie iteracyjnie:
      - **Ocena dopasowania** – obliczenie **J** dla wszystkich osobników.
      - **Selekcja turniejowa** – wybór najlepszych osobników.
      - **Krzyżowanie** – tworzenie nowej populacji.
      - **Mutacja** – wprowadzenie losowych zmian.
  - Parametry:
    - **N** – liczba kroków,
    - **population_size** – liczba osobników w populacji,
    - **generations** – liczba generacji,
    - **mutation_rate** – prawdopodobieństwo mutacji.
  - Zwraca:
    - Najlepszy wektor sterowania **u**,
    - Najwyższą wartość wskaźnika **J**,
    - Historię najlepszych i średnich wartości **J** w trakcie generacji.

8. Wizualizacja wyników

Kod generuje i zapisuje wykresy ilustrujące wyniki optymalizacji:

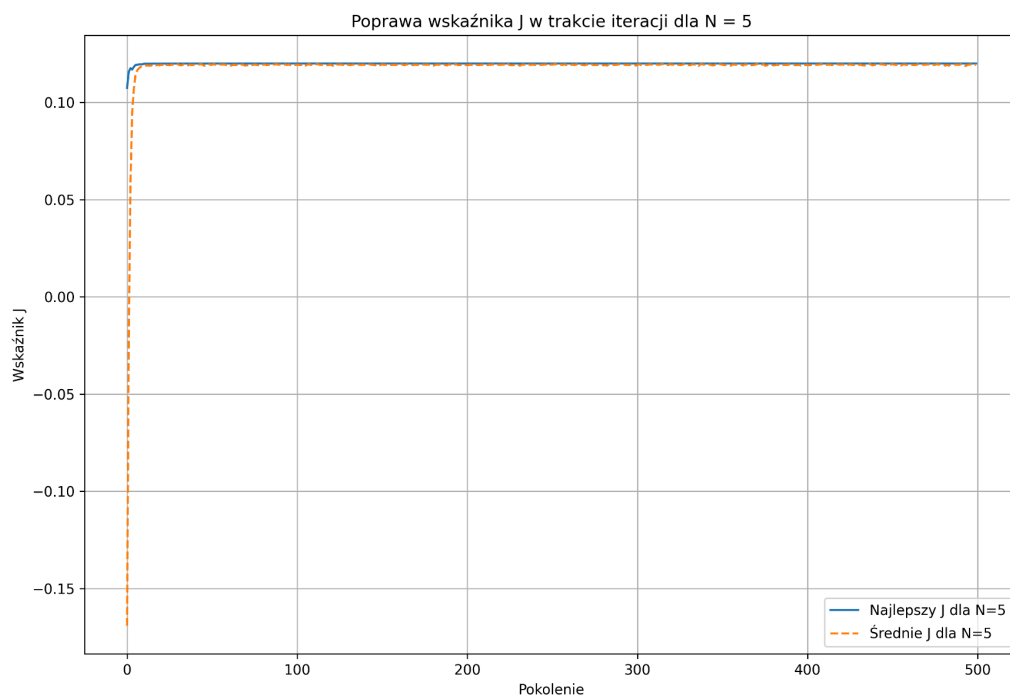
1. **Wskaźnik J w zależności od N**:
  - Najlepsze wartości **J** dla różnych długości wektora.
2. **Trajektorie sterowania u dla różnych N**:
  - Wektory sterowania **u** dla każdej wartości **N**.
3. **Trajektorie położenia x1**:
  - Położenie **x1** w czasie dla różnych wartości **N**.
4. **Poprawa wskaźnika J w trakcie generacji**:
  - Historia najlepszych i średnich wartości **J** w każdej generacji.

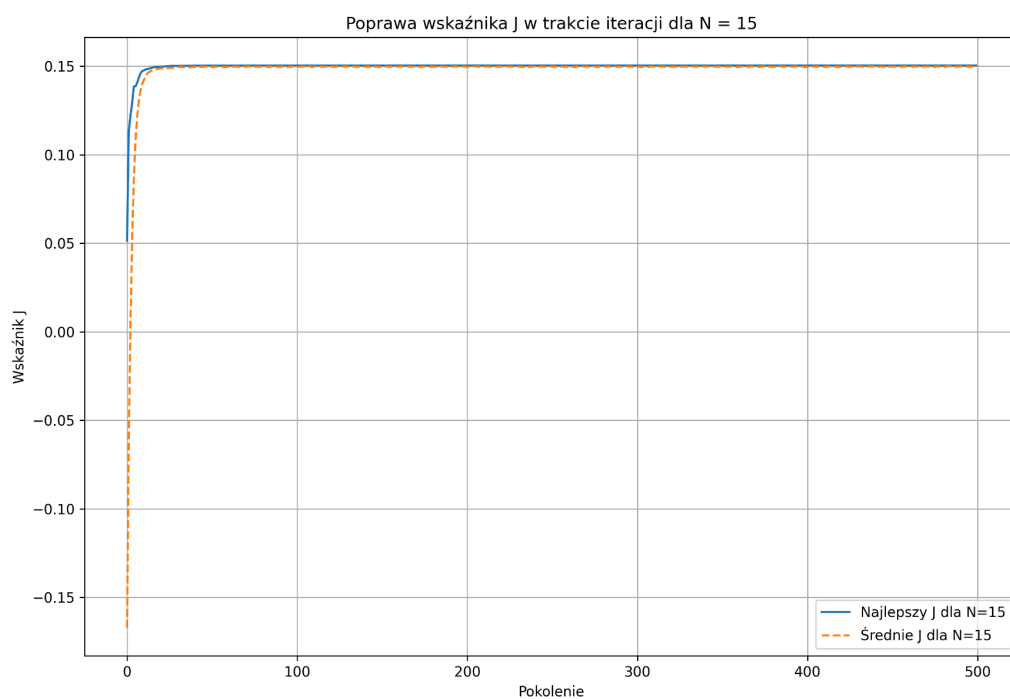
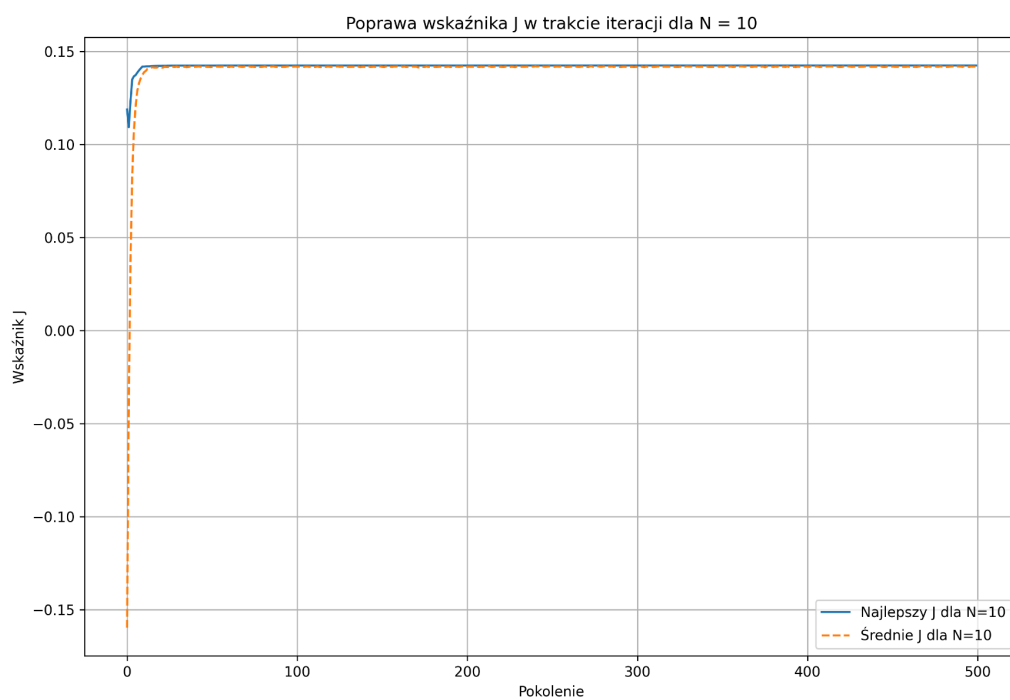
Rozwiązanie zadania, analiza wyników

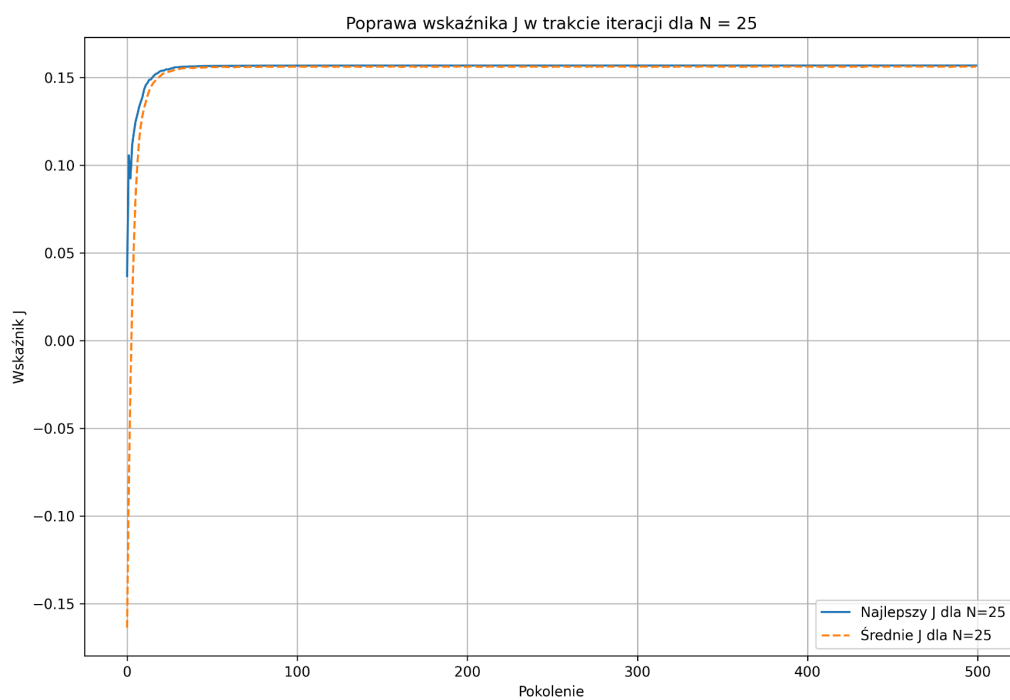
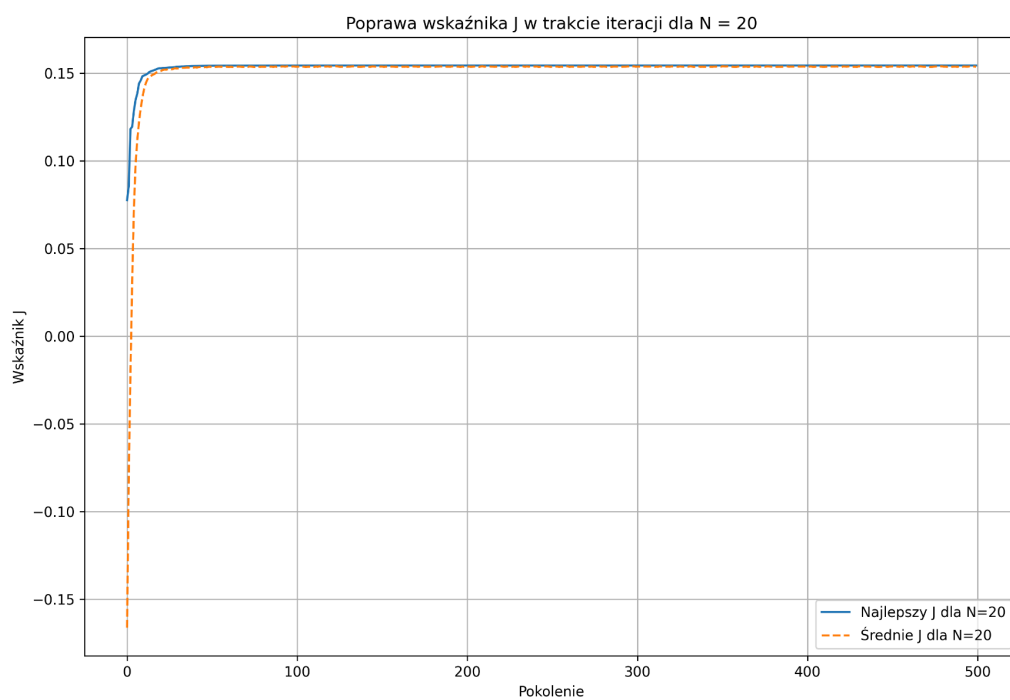
Wyniki otrzymane za pomocą algorytmu genetycznego porównywane są do wyników optymalnych, znalezionych za pomocą biblioteki `scipy.optimize`.

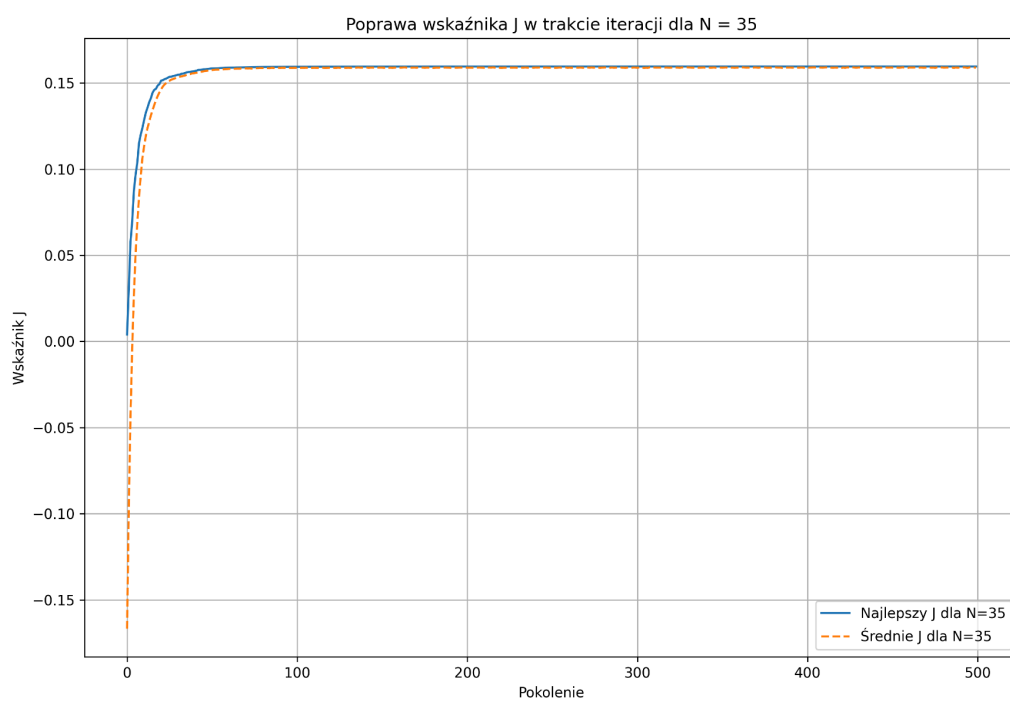
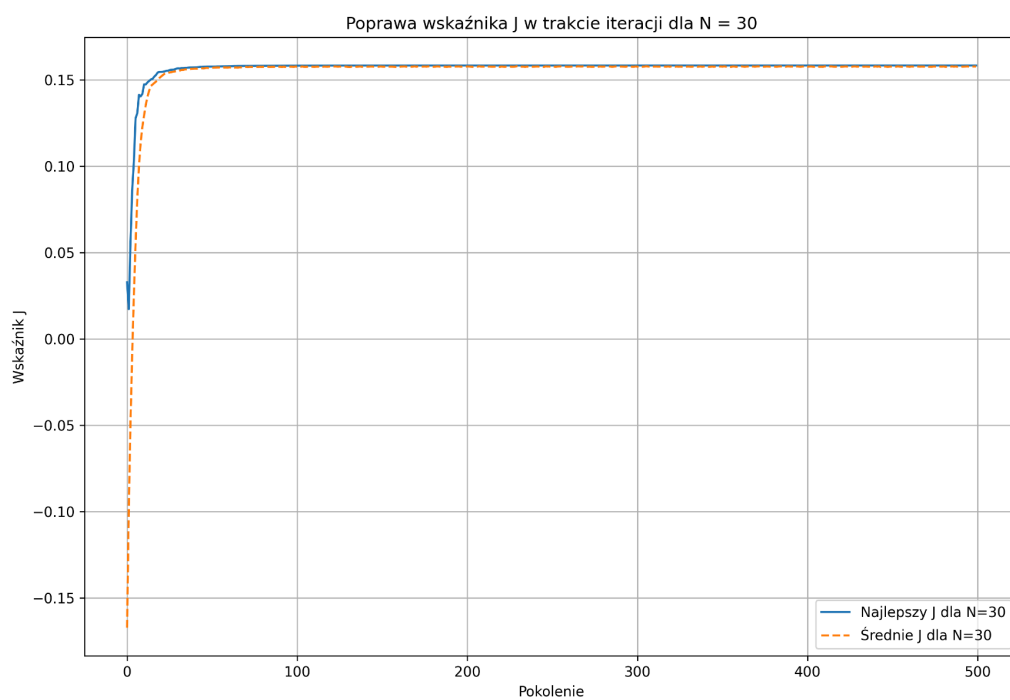
a. Wykresy obrazujące poprawę wskaźnika J podczas iteracji

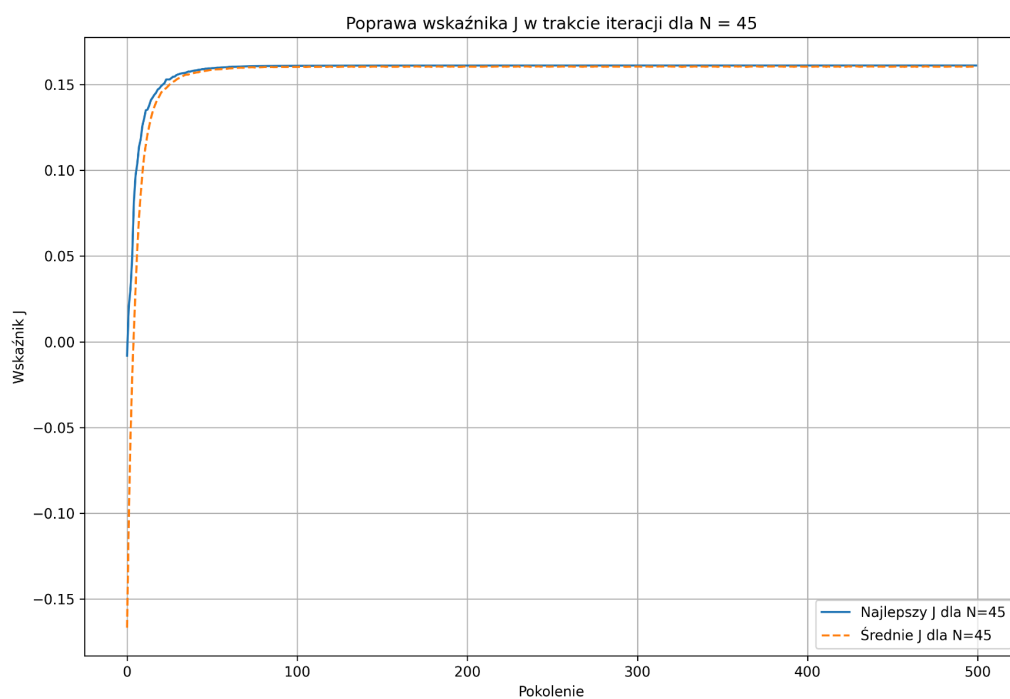
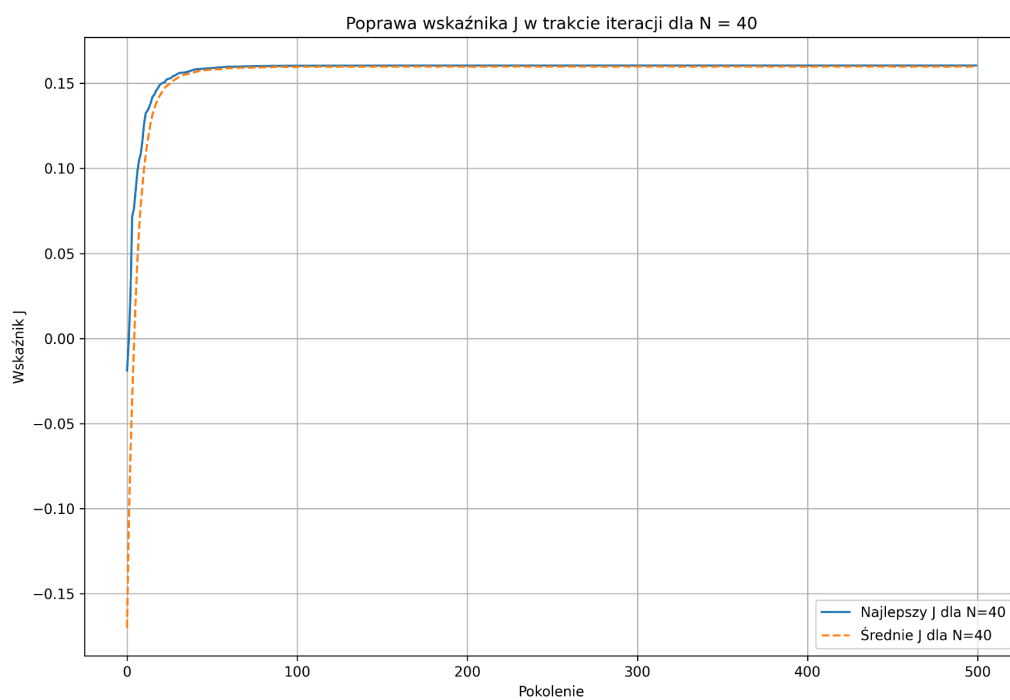
Poniżej przedstawiono wykresy obrazujące poprawę wskaźnika J w trakcie iteracji dla wybranych ilości kroków (5,10,15,20,25,30,35,40,45).

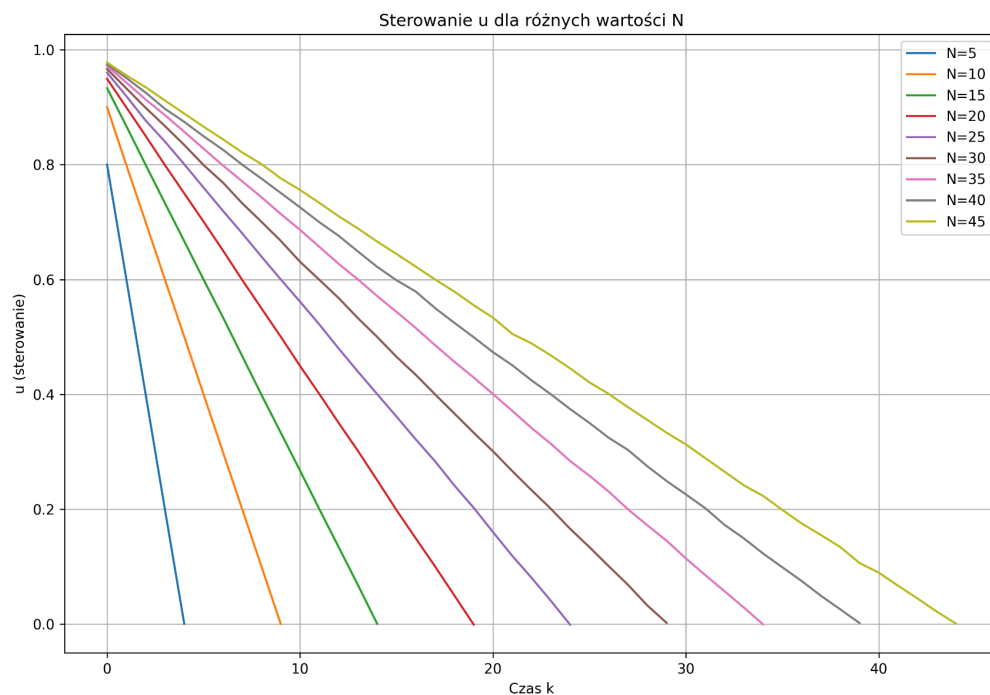

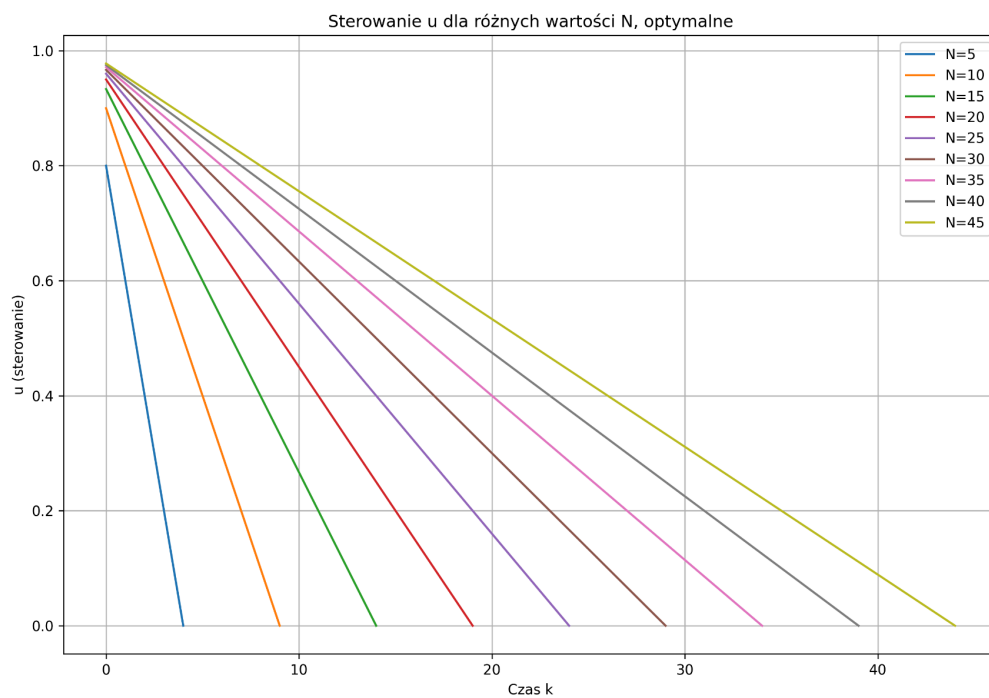
W każdym z powyższych przypadków algorytm szybko znajduje optymalne rozwiązanie zadanego problemu. Najszybciej jest to osiągane w przypadku małych wartości N , z racji na mniejszą ilość możliwości w przypadku krótszego wektora sterowania.

b. Porównanie wektorów sterowania w zależności od N

Poniższy wykres prezentuje znalezione przez algorytm genetyczny wektory sterowania dla konkretnych N .

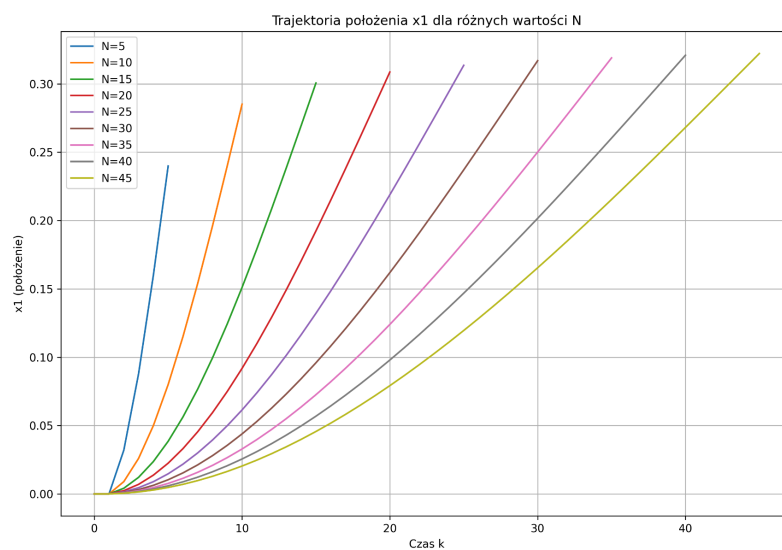
Poniższe wykresy prezentują znalezione przez algorytm genetyczny wektory sterowania dla konkretnych N . Na pierwszym wykresie widoczny jest wynik wyznaczony przy użyciu algorytmu genetycznego, natomiast na drugim prezentowane jest rozwiązanie optymalne. Rozwiązania nieznacznie różnią się od siebie, w przypadku rozwiązania optymalnego linie na wykresie są idealnie proste.

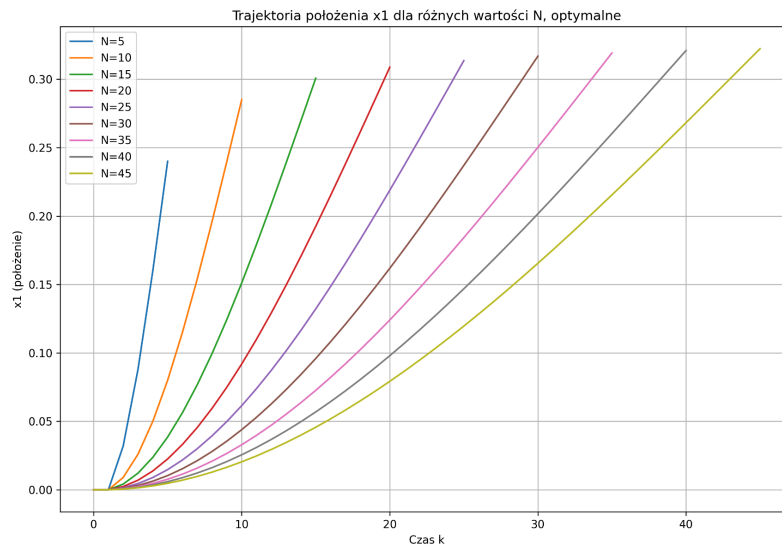

c. Położenie wózka w czasie

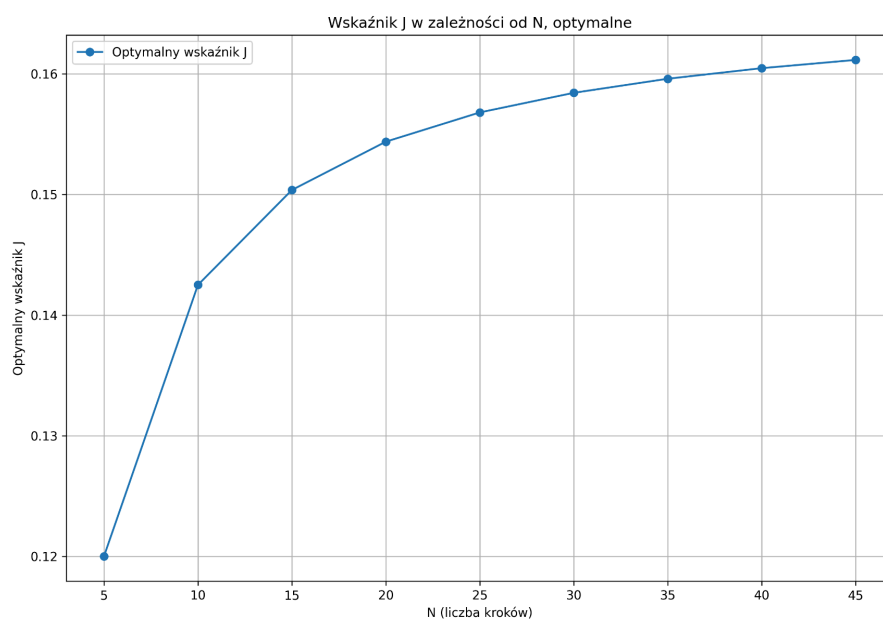
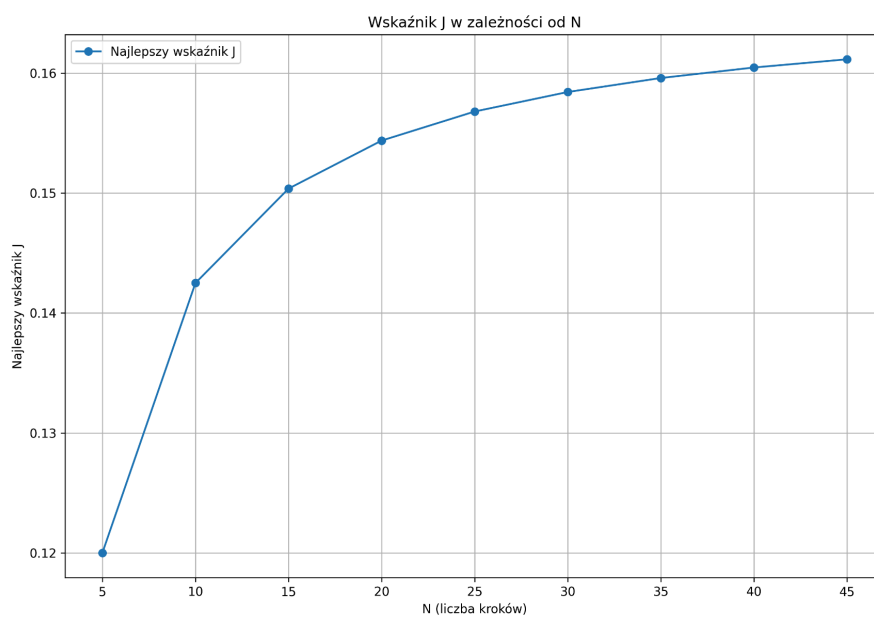
Poniższe wykresy prezentują zmianę trajektorii położenia w czasie dla różnych wartości N . Na wykresie pierwszym widoczna jest zmiana trajektorii położenia przy użyciu algorytmu genetycznego, natomiast na drugim prezentowane jest rozwiązanie optymalne. Oba rozwiązania nieznacznie się różnią.

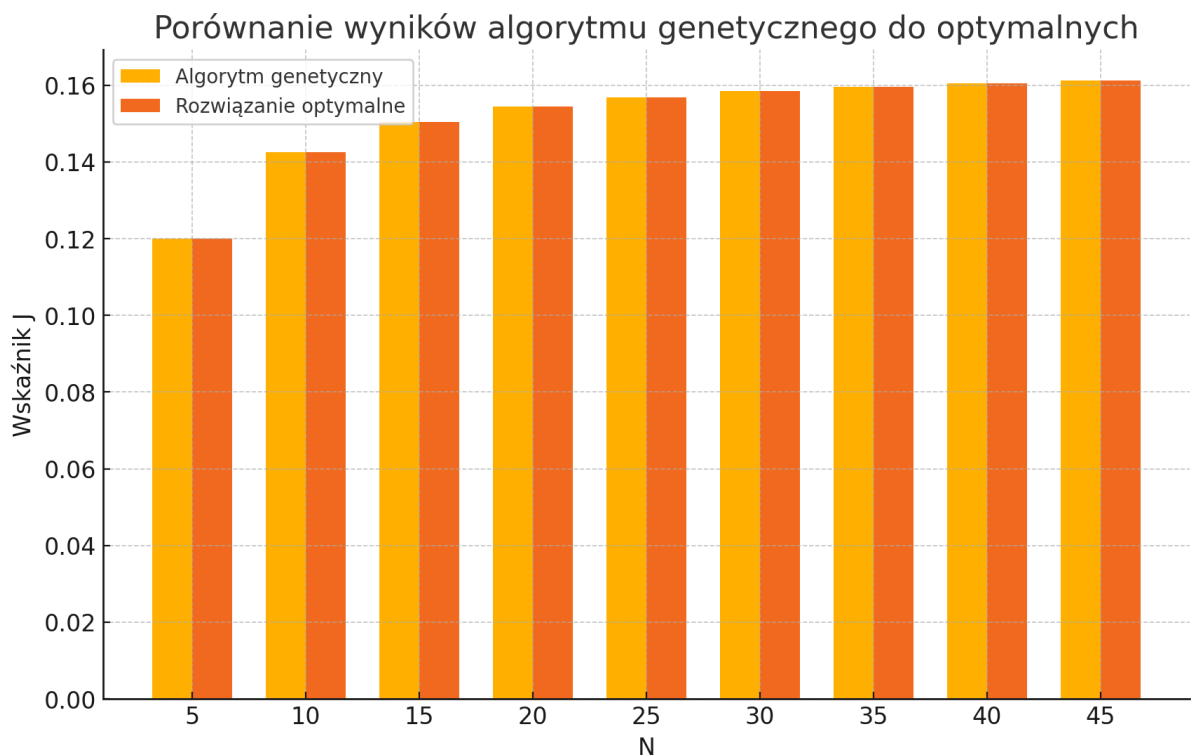

d. Wartość wskaźnika J w zależności od N

Poniższe wykresy prezentuje wartość wskaźnika J w zależności od liczby N . Można zauważyć że wykres przybiera kształt krzywej logarytmicznej. Jest to związane z właściwościami funkcji J , w której przy mniejszych wartościach N różnice we wskaźniku J są bardziej znaczące niż w przypadku większych, bardziej dokładnych sterowań. Pierwszy z nich prezentuje działanie zaimplementowanego algorytmu genetycznego, natomiast drugi pokazuje rozwiązanie optymalne.

e. Porównanie wyników algorytmu genetycznego do optymalnych

N	SGA	Optymalne	Różnica
5	0,11999990	0,12000000	9,5E-08
10	0,14249977	0,14250000	2,3E-07
15	0,15037024	0,15037037	1,3E-07
20	0,15437456	0,15437500	4,4E-07
25	0,15679962	0,15680000	3,8E-07
30	0,15842532	0,15842593	6,1E-07
35	0,15959069	0,15959184	1,2E-06
40	0,16046805	0,16046875	7E-07
45	0,16115169	0,16115226	5,7E-07

Wnioski

Analiza wyników jednoznacznie wskazuje, że algorytm genetyczny skutecznie rozwiązuje problem optymalnego sterowania wózkiem. Otrzymane wyniki są niemal identyczne z rozwiązaniami optymalnymi, co potwierdza efektywność zastosowanego podejścia ewolucyjnego.